

Живз съль мъртвѣз на свѣта.

И животз-тз ми ничко

Вз тебѣ е цѣло възпахтено,

И сърдце-то ми-й вперено

Вз тебой-та чюднѣ красотѣ !

Веселы ма не растушатз ;

Радость ма не разговарѣ,

И уста ако отворамз,

То сърдце ми е на блачь.

Вамо тебѣ когато видѣхъ,

Ты тѣгы ми прояснавашъ,

Ты скръвь-та ми нецѣрлявашъ

Ты си мой цѣлитель и врачъ !

О, защо са срѣщнахъз съ тебе

Вз мой-то на свѣта живѣніе ;

Кат' не си была за мене

Цю та видѣхъз и познѣхъз ?

Та ма стори непрѣстанно

Съз въздышкы да живѣхъз,

Се за тебе да жалѣхъз

Безз надежда, сиромѣхъз !

Съ новы мѣкы позсечасно

Ты живота ми отравляшъ ;

*чудно*